

05. Poglavlje

Imani podru je

Iza njih je bilo tjedan dana dugog i napornog jahanja te su se Caitlin, Bravecat, Elesar i Lauren odmarali u imanijskoj šumi nedaleko Calmere, glavnog grada podru ja Imani. Jednorozu su bezbrižno pasli, a Lauren je provjeravala opremu. Pokraj nje je sjedila Caitlin i govorila:

„Ovo je tako uzbuđljivo! Nikad prije nisam bila dalje od Kiroshana, a sada sam tako daleko bez svoje pratnje!“

„Tebe su stvarno držali u tom dvorcu kao u kavezu“, re e Lauren.

„Kada sad razmislim, ini mi se da imaš pravo. Bila sam više zarobljenik nego princeza.“

„Misliš mala princeza?“ namjerno e Lauren.

„Što sam ti rekla o tome!“ ukori je Caitlin, na što se Lauren nasmije i odmah ispri a: „Oprosti. Loša šala.“

Caitlin pogleda prema Elesaru. Naslonio se na stablo, a kraj njega je ležao Bravecat. Bez rije i su gledali prema Calmeri.

„Pogledaj onu dvojicu“, šapne Caitlin. „Da mi je znati o emu razmišljaju.“

„I mene zanima. esto stoje satima bez rije i. Razgovaraju.“

„Mislina?“ upita Caitlin.

„Nisam sigurna“, prizna Lauren. „Pri a se da nakon mnogo godina pojedini vilenjaci razviju telepatske sposobnosti. Nisam sigurna je li Elesar uspio. Nikad ga nisam pitala.“

*

„Calmera. Koliko je prošlo od zadnje posjete?“ upita Elesar Bravecata.

„Otprilike tri godine. Zadnji put smo bili tamo kada su uvari reda htjeli smaknuti mladi a optuženog da je pokrao jednog trgovca. Naravno, ti si se umiješao i ponudio da platiš ukradenu robu. Tako si ga spasio od smrtne kazne.“

„Da, sje am se. Simpati an mladi . Zar se ne sje aš da je nakon toga otišao u Crnu stijenu i postao jedan od glavnih kapetana tamošnje vojske. Vidiš, jedan postupak ti može promijeniti cijeli život“, re e Elesar.

„Sje am se. Uvijek si imao nos za takve stvari.“

Elesar se osmjehne: „Hajde, reci djevojkama da kre emo. Želim na i smještaj u gradu. Ovdje na otvorenom nismo sigurni.“

Bravecat ustade i ode po djevojke, ostavljaju i Elesara s njegovim mislima. Još je neko vrijeme razmišljao o Calmeri.

Lauren je opremila jednoroge koji su na Elesarev, jedva ujan zvižduk dotr ali do njega. Ponovno su bili u pokretu. Spustili su se do kamene ceste koja vodi do glavnih vrata grada. Velika drvena vrata, omeđena visokim zidinama od svijetlosmeđeg osušenog blata i kamena, bila su otvorena. Ispred njih je stajao vratar-stražar, uvijek obučen u sivu tuniku prekrivenu oklopom od gusto prepletenih lanaca. U jednoj ruci mu je ležao širok štit, u drugoj duga koplje. Mrko lice ispod metalne kacige i gustih crnih brkova nije izgledalo prijateljski:

„Recite svoju nakanu u ovom gradu!“ zapovijedi.

„Želimo prenoći i prodati ovo udovište od mačke“, grubo reče Elesar.

„Eles...“ začu se Caitlin, ali joj Lauren presječe pogledom.

Stražar pogleda prema Bravecatu, nimalo iznenađen njegovom veličinom. „To će biti zanimljiva trgovina, samo pazite da se ne oslobodi“, rekao je i propusti ih u grad.

Nakon što su se malo udaljili Caitlin još u nevjerici upita Elesara:

„Zar ćeš zaista prodati Bravecata?“

„Ne, Caitlin“, Elesar se osvrne da vidi je li stražar dovoljno daleko. „Rekao sam to da ne budemo sumnjivi. Tako velika mačka kao što je Bravecata privlači previše pozornosti. Zato bolje jaši s Lauren i stavi uže oko Bravecatovog vrata da izgleda kao da ga želimo prodati“, naredi Elesar.

„Razumijem“, rekao je Caitlin i u sebi kako joj je rekao.

Prolazeći i popločanim ulicama Calmere, Caitlin nije znala gdje bi gledala. Grad je bio veći od Librije. Deseci građevina, visokih i niskih, širokih i uskih, bili su poredani uz cestu koja se ukrižila s glavnom po kojoj su prolazili. Zamijeti da u gradu ima više ljudi nego u gotovo cijelom Kiroshanu:

„Otkud ovdje toliko ljudi?“ upita.

„Ovamo dolaze trgovci iz cijelog Sillwitha“, odgovori Elesar. „Imani područje je jedini dio Sillwitha bez kraljevske vlasti, takozvana slobodna zona. Nalazi se pokraj dva velika kraljevstva, Kiroshana i As’silarija, a nije palo pod njihov utjecaj, niti su ga pokušali osvojiti. Većina misli da je bolje tako. Ovdje ljudi i druge rase mogu živjeti i trgovati slobodno, bez straha od kraljevskih pravila i onih koji ih provode. U trgovskom mjestu svatko može naći što mu je potrebno.“

Budući da ima vrlo vrijednih i jedinstvenih, pa čak i magičnih stvari, dolaze bogati plemići, ali i razbojnici i lopovi.“ Elesar pogledom pokaže prema uvijek ogrnutom plaštem u gomili ljudi, koji misle da ga nitko ne vidi, ugrabi jednu ukrašenu vazru sa štanda nekog trgovca i nestane u gužvi. „Da bi se zaštitili od razbojnika, neki plemići unajmljuju stražare da štite njih i njihovu robu. S vremenom je bilo sve više stražara, pa su osnovali svoj ceh, Kuću uvaru. Ta kuća trenira uvaru-najamnike“, pokaže prema velikoj kući na ulazu je proleđu visio crveni barjak s nacrtanim duguljastim štitom u sredini.

„Uvari su ujedno i predstavnici zakona. No, jedina pravila koja postoje su nepisani zakoni Calmere, koje su donijeli trgovci. Većina ih štiti od napada i krađa. Mnogi ih se pridržavaju, jer je kazna za prekršeni zakon smrt.“

Uz trgovinu, u Calmeri cvjetaju gostionice i prenoćišta. Postoje i kočije koje prevoze putnike u bilo koji dio grada.“

„Zna i ovdje možeš prodati i kupiti gotovo sve?“ upita Caitlin promatrajući i niz tržnica. Gdje god joj je dopirao pogled, na svakom komadi u slobodnog tla, između kuća i duž ceste bili su poredane klupe s izloženom robom.

„Da, čak i ljude“, reče Lauren.

„Zar nije to zabranjeno?“ upita Caitlin.

„Jest! Ali ovdje ne vrijede ti zakoni“, Elesar reče s ljutnjom u glasu. „Tu nema vlasti koja bi to spriječila.“

„A tko onda upravlja gradom? Ako postoje uvari, mora postojati i netko tko im zapovijeda.“

„Nitko!“ reče Elesar. „Ovdje je glavni onaj trgovac koji kontrolira većinu razmjene i koji ima najveću moć i naravno, više uvara.“

„To zvuči okrutno i nepravedno“, zaključila Caitlin.

„Znam. Ali tako je kada pohlepa vlada ljudima. No, s druge strane, ovdje svatko može naći neki posao. Ne uvijek pošteno, ali neki kojim se može osigurati hrana i smještaj“, odgovori Elesar.

„A kakav to posao?“ upita princeza. Pojam posla je bilo nešto što nije sasvim razumjela.

„Ima ih raznih. Od trgovaca i njihovih slugu do nabavljača, od rada u nekoj gostionici do vozača i klijentica. Od uvara do plaćenika koji obavlja tuđe prijavne poslove, od lopova do plaćenih ubojica.“

„Biti lopov ili ubojica je posao?“ začu se Caitlin.

„Ovdje da. Kao i uvari, ubojice i lopovi imaju svoje organizacije. Ubojice imaju svoj tajni ceh, a lopovi se obično sastaju u podrumima gostionica ili prenoćišta“, reče Elesar.

„Elesare, ne možeš ti do granica Calmere prije mraka. I sam znaš da su ovdašnje ceste vrlo opasne. Morat ćemo naći smještaj“, upozori Lauren.

„Znam, rekao sam to Bravecatu. Naći ćemo mjesta u gostionici „Izgubljeni putnik“. Tamo imaju velike konjušnice i mjesta za Bravecata“, odgovori.

*

No se već davno spustila kada su stigli do djela ulice gdje se nalazila gostionica „Izgubljeni putnik“. Ulice su opustjele. Jedina svjetlost bile su baklje ispred gostionica. Bula gomila koja je prije kratkog vremena bila svud oko njih, nekud je nestala.

„Kamo su nestali svi oni silni ljudi?“ iznenadila se Caitlin osvrćući se oko sebe. Na ulicama nije bilo skoro nikoga.

„Sumrak je ovdje znak za traženje sigurnog prenoćišta“, oprezno reče Lauren. „Elesare, bolje da i mi krenemo.“

„Znam, požurimo“, reče Elesar i podbode jednoroga.

„Zašto? Zar se uvari ne brinu za sigurnost?“

„No u ne. Ne plaćaju ih dovoljno. Pod okriljem mraka, ulicama se kreću mrakom ljudi. Ne bih ih volio susresti“, reče Elesar, osvrnuvši se oprezno. Bili su sami.

„Pogotovo ne nekog razbojnika“, nadoda Lauren.

„Razbojnika?“ uplašeno reče Caitlin i još vršila se primi.

„Ne brini, već je vjerojatnost da ćemo susresti nekog ubojicu“, Lauren se nemilosrdno poigravala s Caitlin.

„Dosta! Ostavite je na miru! Nasmrt ste je prestrašili. Ne boj se Caitlin, neću dopustiti nikome da te ozlijedi“, reče Bravecat. Onjušio je zrak ne bi li osjetio kakvu opasnost. Ništa.

„Hvala ti, Bravecat, ali ja bih ipak da što prije nađemo prenoćište.“

Lauren zastane osluškujući ga.

„Netko nas slijedi!“ tiho kaže.

„Požurimo!“ zapovijedi Elesar.

Djevojke ubrzaju zajedno s Bravecatom.

U mraku, na kraju ulice Elesar opazi kretanje, ali nije mogao znati je li to lopov ili ubojica. Zapravo, nije ni želio saznati. Podbode jednoroga i ubrzo ih sustigne na samom ulazu u „Izgubljenog putnika“.

Laterne s unutarnje strane prozora gorjele su slabim sjajem. Elesar zaviri kroz zamrljane prozore. Unutra je bilo nekoliko ljudi, zavijenih u gusti dim. Kada su otvorili vrata, u lice im udari toplina i neugodni mirisi.

„Uf! Kakav je to odvratan smrad?“ kroz kašalj kaže Caitlin.

„To je miris duhana. Ne znam zašto, ali ljudi ga vole“, objasni Lauren. I ona zakašlje. „Meni se gadi.“

„Provjerite kutu kod gostionice, tamo imaju li mjesta za nas i Bravecata. Vi sjednite za stol u kutu i naručite jelo. Brzo se vratite. Budite oprezne“, rekao im Elesar i ostavi ih.

Lauren krene prema kutu gostionice uzdignute glave gledajući ravno pred sebe. Ni na tren nije skrenula pogled prema gostima što su je odmjeravali. Caitlin ju je čvrsto držala za ruku. Sjede su za stol u kutu koji je bio sve, samo ne čist.

„Odvratno! Kako netko može ovdje jesti?!“ u nevjerici kaže Caitlin.

„Ne žive svi u dvorcu s poslugom, princezo. Ovo su priprosti ljudi, pa je bolje da se uklopiš i držiš jezik za zubima. Ne bi bilo dobro da se sazna da si kraljevskog roda. Ovdje kraljevi i plemići nisu naročito popularni“, šapatom je upozori Lauren.

Caitlin ne odgovori. Život joj se prikazivao u oblicima koje dosad nije vidjela. I nije bila oduševljena njima.

Lauren sjedne kraj nje i mahne gostionici. Žena krupne građe u uprljanoj bijeloj majici im priđe. Kosa joj je bila neposlušna i stršila iz njege što je bilo na pletenice. Upita ih:

„Što vam treba, cure?“

„Daj piletinu i pivo!“ Lauren se trudila djelovati grubo i prostački.

„A ti djevojke?“ gostionica pogleda Caitlin.

„Ja bih željela malo janjetine i crno vino. I uz to svježeg kukuruznog kruha.“

Gostionica ju pogleda u čelo, a potom se glasno nasmije i obrati drugim gostima:

„Hej, ljudi! Ova mala bi janjca i crno vino!“ na što ostali gosti prasnu u glasan smijeh. Lauren ispod stola udari Caitlin nogom da ju ušutka, te se brzo snađe.

„Zar se ovdje nitko ne zna šaliti? Jasno da se isto što i ja!“ Lauren se zahihota.

Gostionica ju nije zanimalo je li to šala ili ne. Lijeno se odvušla prema kuhinji.

„Rekla sam ti da ne privlačiš pozornost na sebe, a ti radiš upravo to!“ Lauren prosika i nestrpljivo.

„Oprosti! Uopće mi nije palo na pamet da bih time mogla privući i ti svoju pozornost“, prestrašeno kaže Caitlin.

inilo se da vrijeme za mirnu i ugodnu večeru još nije nastupilo, jer je prema njihovom stolu upravo teturao rašupani, neuredni muškarac rijebrade, čiji je miris bio u skladu s mirisom gostionice. Ne pitaju ga za dopuštenje, sjedne kraj Caitlin.

„Hej! Ovo je naš stol, gubi se!“ ljutito re Lauren.

Odrpanac je ne pogleda niti joj odgovori. Unese se u lice prestrašenoj Caitlin i proguna:

„...Što kažeš... ha... mala... a da se odemo negdje malo poigrati?“

Užas je preplavio Caitlin koja se ukopila vidjevši da se više nema kuda odmaknuti od smrdljive napasti.

„Ostavi je na miru, gnjido!“ uzvikne Lauren, izvadi bodež i zamahne prema njegovoj ruci. Vršak noža je zaparao davno neoprano kožu i crvena je brazda polagano izbijati na površinu.

Napasnik opsuje: „Prokletnice, platit' ćeš mi za ovo!“ i izvuče iz pojasa nož brzinom koja se ne bi otkivala od osobe koja je tako temeljito natopljena alkoholom. Prije nego što je dohvatio Lauren, netko ga snažno zgrabi za ruku i nož mu ispadne na stol zveknuvši muklo. Pijanac se okrene u glavu, potpuno nespreman na snažnijeg protivnika. Bio je to Elesar koji mu zavrne ruku i prosi kako prijete tim glasom:

„Oprosti se od djevojke ili ruke! Ne možeš reći da ti nisam ostavio izbor.“

Nije ga trebalo nagovarati. Odluku je donio bez mnogo razmišljanja. Možda bi mu ovog trena bila draža djevojka, ali dugoročno gledano odlučiti se za ruku bilo je daleko probita nije. To je čak i njegovom pijanom umu imalo smisla. Krenuo je prema vratima brzinom koja je rasla proporcionalno strahu koji je taj snažni i odlučni neznamac ulio u njega. Ostali gosti se nisu ni osvrnuli na Elesarev pothvat. Takve scene su ovdje bile uobičajene.

Na vratima, koja su se otvarala uz neugodno škripanje, pijanac se sudario s tri muškarca zaogrnuta crnim pelerinama. Zastali su, pogledom preletjeli po gostima i bez žurbe sjeli za najmanje osvijetljeni stol gostionice.

Elesar ih obuhvati tek krajičkom oka i osjeti kako mu titavim bičem prostruji sumnja. Inilo mu se, da se nalaze u nekom dalekom kutku njegova sjeljanja. Ali nije mogao razbistriti sliku, pa je pokušao utvrditi što govore gostionici.

Uzalud; buka je bila suviše glasna. Odlučio je zasad sjesti za stol, a neznancima se baviti ako to bude potrebno.

„Hvala ti, što si došao prije nego što je postalo još gornije. Kakva odurna kreatura! Kako se samo usudio!“ Caitlin je bila izvan sebe od ljutnje, poniženja i straha. Nitko se ne ponaša tako prema prestolonasljednici Kiroshana. No, na njezinu žalost, to joj ovog trena nije moglo ni malo koristiti. Dapače, moglo joj je više štetiti, pa ona prestane negodovati.

„Najmanje nam u ovom trenu odgovara privlačenje pozornosti. Ali ti je privlačilo, željela to ili ne“, odgovori joj Elesar. Zatim se obrati Lauren: „Jesi li primijetila onu trojicu koji su upravo ušli i sjeli tako da ih je nemoguće dobro vidjeti?“

„Jesam, zašto?“ re Lauren i kriomice pogleda prema njima.

„Moguće je da su nas upravo oni slijedili.“

„Misliš li?“

„Ne znam. Nisam siguran, ali od njih osjećam neugodu. A možda se moj um poigrava sa mnom. Dugo smo na putu. Čak sam i ja umoran“, zaključio.

„To je zbog dima“, kroz kašalj re Caitlin.

Prišla im je gostioni arka i spustila drvene tanjure na stol. „Izvol'ite gospodi na, vaša ve era!“ potom pogleda Elesara i osmjehne mu se: „A kaj bute vi gospon? Fala vam kaj niste ozlijedili Marvina. On je tu navek i nije opasen. Samo puno pripoveda.“

Elesar presko i njezin komentar o napasniku.

„I meni isto što i njima“, re e Elesar „ali pivo u presko iti.“

I prije nego što je završila skromnu ve eru, Caitlin je po ela osje ati mu ninu i vrtoglavicu. Pokuša ustati, ali zatetura i sjedne natrag na prljavu tvrdu stolicu. Kroz glavu joj proleti nejasna misao: „Kud sam ja to upala?“, ali ne izgovori je glasno, što zbog slabosti, a što iz poštovanja prema novoste enim prijateljima.

„Jadnica! Umorna je, a i slabo podnosi pivo“, re e Elesar. No ni Lauren se nije osje ala najbolje.

„Mislim da se ne radi samo o umoru. I ja se osje am ošamu enom iako sam dvostruko izdržljivija od nje. ino mi se da je nešto bilo u pi ima“, jedva izusti. Pogled joj se zamutio i jedva je mogla razaznati gdje se nalazi.

„Mislim da ipak malo pretjeruješ“, odgovori joj Elesar. „Malo si previše popila, a put nam je bio i dug i naporan. Hajde, odvest u vas u vašu sobu. Svima e nam dobro do i malo odmora.“ Elesar primi svaku pod jednu ruku i odvede ih u sobu. Nije se obazirao na zle komentare i povike ostalih gostiju. „Vidi njega, uzeo si je dvije! 'Ajde ih podjeli s nama.“ Mirno ih je odveo na kat i spremio na spavanje.

Legle su odjevene. Ovo nije bila spavaonica u kojoj bi se itko poželio razodjenuti, a i ujutro e biti brže gotove. Elesar zatvori jedini prozor koji je bio tek pritvoren, zatvori vrata, pa se još jedanput spusti do konjušnice, da provjeri Bravecata. inilo se kao da je i on odlu io iskoristiti no za odmor. Mirno je i zadovoljno preo na sjenu, ne osvr u i se na konje koji su bili uznemireni zbog njegove blizine.

Ne baš posve umiren, ali svakako umoran, Elesar se vrati u sobu do djevojaka, legne u krevet i ubrzo zaspi.

*

U gluho doba no i za uje se škripanje vratima. Netko je ušao u sobu u kojoj su spavale djevojke. Tri spodobе odjevene u crno. Jedan od njih isu e bodež i krene prema Lauren, a druga dvojica pri u Caitlin. Dok joj je jedan stavio golemu neljudsku ruku na usta, drugi ju je podignuo nastoje i je prebaciti preko ramena. Iako omamljena i bunovna Caitlin shvati da je drže dvije tamne prilike, te da ih se ne može otarasiti, niti može vikati. Pokušaji da se odupre svojim napada ima nisu davali neke rezultate. Bila je suviše slaba.

Njihovo komešanje i prigušeno mumljanje probudi Lauren i ona otvori o i upravo u trenutku kada je tre i napada zamahnuo bodežom prema njoj. Lauren se u trenu posve razbudi i brzo poput ma ke dohvati svoj ma koji je ležao kraj kreveta. U trenu je bila na nogama i ne o ekuju i asnu borbu, zabode napada u ma u prsa. Nije se uspjela ni okrenuti, kad je drugi napada prepustio Caitlin svom suu esniku i nasrnuo na nju. Udarac u le a bio je tako snažan, da je pala ošamu ena i bez glasa. Dotle se Caitlin uspjela osloboditi napada a koji ju je držao. Nije se s njim mogla mjeriti u snazi, ali svakako u brzini i okretnosti. Udarac u lice, za tren ga je izbacio iz ravnoteže. Ni sama nije mogla vjerovati da se toga sjetila. Nikada još nije nekoga udarila. Ipak je ona princeza Kiroshana. Ne znaju i što bi dalje u inila Caitlin zavi e iz sveg glasa:

„Elesar! Pomo !“

Gol do pasa, Elesar utri u njihovu sobu s isukanim Moonsaberom. Glava jednog napada a uskoro se zakotrljala sobom, udaraju u muklo o stolice i ormar. Drugi napada nasrne na Elesara, ali se on vješto izmakne, udari ga laktom u zatiljak od ega ovaj udari glavom u zid i padne na pod onesviješten. Elesar, Lauren i Caitlin šutke su osluškivali zvukove u gostionici. Osim nejasnog komešanja iz prizemlja, ništa se nije ulo.

„Lauren, jesi li dobro?“ upita Elesar, ne skidaju i pogled s onesviještenog napada a.

„Samo ogrebotina. Dobila sam opaki udarac u le a, ali bit u dobro. Kako je Caitlin?“

Princeza je sjedila na rubu kreveta uko ena. O i su joj bile razroga ene. Elesar joj pri e, a ona ga vrsto zagrlj ne govore i ništa.

„Potresena je“, odgovori Elesar Lauren. „Ovo bi bilo za svakog previše uzbu enja u jednoj no i. A ona je do ju er bila jedna od naj uvanijih osoba u Sillwithu. inisi se da netko ne želi da stignemo do Adazara.“

„Slutiš li tko bi to mogao biti? Kodran?“

„Ne znam. Ali moje sumnje da u Kiroshanu ima uhoda pokazale su se to nima. Jesu li Kodranove, nisam siguran. Mislim da je naš no ni odmor završen. Uzmite stvari, a ja idem po Bravecata i jednoroge.“ Htjede ustati, ali Caitlin ga je i dalje vrsto držala. Lagano je primi za ruke i re e: „Idem samo po svoje stvari i po Bravecata, Caitlin. Lauren je ovdje.“

„Hajde, Caitlin. Pomozi mi spremi stvari.“ Lauren joj pokuša odvratiti misli. Ali Caitlin nije mogla odvratiti pogled od obezglavljenog tijela nasred sobe. Tamnozelena teku ina istjecala je iz nje. Glava, još uvijek omotana u crnu maramu, nalazila se ispod ormara.

„Što su oni?“ upita tiho.

Lauren joj ne odgovori. Na brzinu spremi opremu i krene prema vratima. Prekora i ranjenog napada a, pogleda ga i zovne Elesara:

„Što emo s ovim?“ sagne se i skine mu maramu.

„Gmazoliki! za udi se Elesar. „Što on ovdje radi?“

„Napada nas! Daleko je od svoje Mo vare“, odgovori Lauren.

„O ito je jedan od pla enika...“

„Ako je pla enik... Tko mu je platio da nas ubije?“

„Dobro pitanje. Zato ga vodimo sa sobom u Valinndor gdje emo ga ispitati.“

Zatim pri e truplu što ga je oborila Lauren i skine mu masku s lica.

„Ork!“ istovremeno e s Lauren. Oboje su znali da je to Kodranov sluga. No je li mogu e da Kodran ve provodi svoje zle planove? Nisu ništa rekli. Zavezanog gmazolikog natovare na Bravecata le a i povedu ga sa sobom.

Po elo je svitati, što je zna ilo da je zasad došao kraj vladavine no njih razbojni kih bandi na ulicama Calmere. Bar do idu e no i.